

'De noodzaak om je als label of vergelijkbaar initiatief continu te ontwikkelen en in te spelen op nieuwe ontwikkelingen, is groot. Samenwerken is dus *key*'



Samen verduurzamen is een hele opgave

Zoals iedereen ondertussen beseft, is de noodzaak om te verduurzamen groot. Toch komt er in de praktijk nog maar zeer weinig terecht van dit o, zo belangrijke thema. Dat komt mijns inziens door een aantal zaken.

Auteur: Lodewijk Hoekstra

Ten eerste ontbreekt een duidelijk juridisch kader vanuit de overheid. Die stelt nauwelijks eisen voor de vergroening van steden of bijvoorbeeld de duurzaamheid van toegepaste producten. Het is nu de verantwoordelijkheid van de certificerende instanties om te komen met standaarden en manieren om duurzaamheid van producten, planten en gebieden kwantificeerbaar te maken.

Ten tweede is er geen echte vraag naar 'groene' producten en diensten. Duurzaam inkopen staat ondanks alle toezeggingen nog steeds op een laag pitje. De markt vindt het soms moeilijk om wegwijs te worden in het aanbod van partijen en labels, en dan zijn er nog de kosten van al deze partner- en lidmaatschappen. Het is voor marktpartijen ook lastig om te kiezen, want de diverse clubs hebben allemaal wel iets

interessants waar je jezelf of je product mee geassocieert wilt zien. Tegelijk moet je kiezen; je kunt je niet overal bij aansluiten. Ik denk dat dit voor veel partijen een herkenbaar beeld is.

Net als in de natuur om ons heen, is er sprake van een evolutie in de ontwikkeling van dergelijke producten. Wat vijf jaar geleden onderscheidend was, kan nu alweer minder relevant zijn. Ook zijn er voortdurend allerlei 'groene' initiatieven en wordt het aanbod steeds groter. De digitalisering gaat in rap tempo, waardoor de hoeveelheid informatie over processen en gebieden steeds groter wordt. De noodzaak om je als label of vergelijkbaar initiatief continu te ontwikkelen en in te spelen op nieuwe ontwikkelingen, is groot. Samenwerken is dus *key*.

Groenvoorzieners zijn op zoek naar onderscheidend vermogen en kennis, want groen wordt in de praktijk nog te vaak als kostenpost beschouwd. Producenten en leveranciers zoeken bewijzen om inzichtelijk te maken dat hun product echt duurzaam is en hopen dat de gekozen standaard ook in bestekken terechtkomt. Gemeenten, beheerders en terreineigenaren worstelen met de vraag wat duurzaamheid nou eigenlijk is en hoe je hier op een praktische wijze invulling aan kunt geven. Het Rijk heeft de verantwoordelijkheid voor de natuur en voor de instandhouding ervan gedelegeerd aan lagere

overheden, waardoor die nu eigenlijk niemand toebehoort.

Nu maar hopen dat de Omgevingswet straks meer duidelijkheid en vooral concrete handvatten gaat bieden als het gaat om duurzaamheid bij ruimtelijke inrichting. Provincies hebben vaak goede ambities, maar zijn zoekende naar manieren om deze concreet en meetbaar te maken. Terreinbeherende organisaties zijn zeer traditioneel en hebben nauwelijks een stem, en bouwers en ontwikkelaars gaan nu pas echt nadenken over het integraal verduurzamen van de leefomgeving en natuurinclusief bouwen. Burgers voelen zich vaak betrokken, maar hebben niet genoeg kennis en voelen zich niet gehoord. Ook brancheverenigingen en belangengroepen zijn aan het kijken welke rol ze willen spelen, want het landschap verandert letterlijk en figuurlijk zeer snel. Zo staat iedereen op zijn eigen eilandje en komt echte samenwerking moeizaam tot stand. Dat is niet handig, want het is juist nu harder nodig dan ooit.



Be social

Scan of ga naar:

www.stad-en-groen.nl/article/33686/samen-verduurzamen-is-een-hele-opgave